

Per què Turquia vol ser membre de la Unió Europea?

—Turquia és un país europeu, i això és reconegut des de mitjan segle XIX. La Unió Europea és un projecte de pau, democràcia, llibertats i desenvolupament socioeconòmic per a tots els països democràtics del nostre continent. Conseqüentment, Turquia, com a país democràtic d'Europa, aspira a convertir-se en membre de ple dret de la UE, i treballa amb aquest objectiu des de fa més de mig segle.

—Quan preveu que durin les negociacions que començaran el 3 d'octubre? Quan creu que Turquia podria estar llesta per entrar a la UE?

—La durada del procés de negociació no és previsible. No solament depèn dels compromisos que compleixi Turquia, sinó també de les actuacions i perspectives financeres de la UE. Personalment penso que el temps que Espanya va requerir per completar aquest procés, és a dir, set anys i mig, és una bona referència per a Turquia, que s'assembla en molts aspectes a Espanya en el lliandar del seu ingrés a la Unió.

—La Comissió Europea reconeix molts progressos en molt diverses àrees. On cal, segons vostè, que Turquia faci un esforç especial?

—Al meu entendre, Turquia, després d'haver portat a terme importants reformes en compliment dels criteris de Copenhagen [perquè un estat pugui començar a negociar la seva adhesió a la UE], ara ha de dirigir els seus esforços al camp de l'economia, particularment pel que fa a la modernització de l'agricultura i la indústria, sense oblidar el respecte al medi ambient.

—Creu que la creixent islamització del país pot ser un problema per a l'adhesió en una Europa d'estats laics?

—La República de Turquia és un estat laic des del 1928. Per tant, l'adhesió de Turquia a la UE només contribuirà a enfortir el caràcter laic de la Unió.

—La minoria alevi, branca de l'islam, no està reconeguda encara. Hi ha previst algun canvi properament?

—Turquia és un país laic on la religió pertany a l'àmbit personal de l'individu. Tots els ciutadans turcs, siguin de la religió o secta que siguin, gaudeixen de llibertat de religió, i he de dir també que, fins ara almenys, la comunitat ale-

“L'adhesió de Turquia, que és un estat laic, reforçaria el caràcter laic de la Unió”

Josep Maria Ferré (Barcelona, 1939) és el cònsol general de Turquia a Espanya, on hi ha una població turca d'un miler de persones. Tot i ser pocs, les relacions polítiques i econòmiques entre els dos estats són cada cop més estretes.

vi no ha reivindicat cap estatut de minoria.

—S'han adoptat lleis que reforcen la llibertat d'expressió, però encara hi ha punts foscos. Quins són?

—El fet que Turquia hagi rebut una data per a l'inici del procés de negociacions per a l'adhesió a la UE és un reconeixement d'aquest esforç en matèria de drets i llibertats.

—Quines mesures concretes pensa adoptar el Govern turc per a la minoria kurda?

—En el marc del paquet de reformes socioculturals, la ràdio i la televisió turques han començat a emetre en llengües locals, el kurd inclòs, i s'imparteixen cursos de llengua kurda.

—La història turca, com gairebé la de tots els països de la UE, té punts foscos. Un és el genocidi armeni. Tur-

Turquia, que gaudeix d'un sistema parlamentari plenament consolidat, aspira, des de fa més de cinquanta anys, a integrar-se en la Unió Europea.

quia reconeixerà l'error, com Alemanya va reconèixer el seu durant la Segona Guerra Mundial?

—El "genocidi armeni" no és un fet històric de veracitat absoluta. Aquests esdeveniments, altament complexos i multidimensionals, han de ser investigats exhaustivament i objectivament. Afirmar-ho sense esclarir tots els fets dificulta que les nacions turca i armènia, que han conviscut estretament durant tota la seva història, puguin crear un futur comú. Animat per aquest afany, el Parlament de la República de Turquia va emetre aquest abril una declaració que busca la reconciliació entre les dues nacions i que proposa la creació d'una comissió conjunta composta per historiadors dels dos països que tindria accés a tots els documents turcs. Aquesta és una demostració de la nostra voluntat sincera de plantar cara al problema armeni.

—Des del juny del 2004, per primera vegada, un civil és el secretari general del Consell Nacional de Seguretat. No obstant això, els militars encara tenen un important paper polític. Creu que acceptaran de bon grat perdre els privilegis de què fins ara gaudien?

—El Consell Nacional de Seguretat és un òrgan consultiu de l'estat turc on es tracten temes de seguretat nacional. Com bé ha dit, el secretari general és un civil, i el president del Consell és el president de la República, que també és un civil, igual com la majoria dels seus membres.

—La part grega de Xipre és ara un estat membre de la UE. Turquia no ha reconegut Xipre com a estat i aquest pot vetar l'entrada de Turquia a la UE com a estat membre. Com veu el futur d'aquest conflicte? Creu que és un obstacle per a l'adhesió?

—El problema de Xipre no té relació directa amb l'adhesió de Turquia a la UE, com ho demostra el fet que el Consell Europeu de desembre del 2004, quan Xipre ja era membre de la UE, fixés una data per a l'inici de les negociacions per a l'adhesió. La solució al problema de Xipre ja no depèn ni de Turquia ni dels turcoxipriotes, sinó més aviat dels grecoxipriotes, que van ser els únics que van rebutjar el pla de pau de Kofi Annan que preveia la reunificació de l'illa.

—Pel que fa a la igualtat de gèneres, com veu la societat turca? Creu

que pot i vol arribar als estàndards europeus?

—La societat turca ha atorgat tradicionalment un lloc privilegiat a la dona. Com a conseqüència de les reformes portades a terme al començament de la República, la dona turca va aconseguir el reconeixement dels seus drets polítics (1934), socials i econòmics abans fins i tot que en molts països europeus. Naturalment, hi ha petites deficiències que s'aniran solucionant durant el procés de negociacions.

—Econòmicament, Turquia està molt per sota del nivell europeu, creu que pot haver-hi una deslocalització d'empreses europees cap a Turquia i una arribada massiva de treballadors turcs un cop hi hagi lliure circulació de persones, treballadors i mercaderies?

—Turquia disposa d'una mà d'obra altament qualificada i d'un sector empresarial dinàmic i competitiu que, juntament amb un ambiciós programa d'infraestructures en marxa, representen una interessant oportunitat que confiem que sabrà aprofitar l'inversor estranger.

Gaspar Pericay

"Les reformes més complicades són les que no costen diners"

Anna Terrón (Barcelona, 1962) és la secretària general del Patronat Català Pro-Europa i la delegada del Govern de la Generalitat de Catalunya a Brussel·les. Ha estat europarlamentària durant més de deu anys.

A la Unió Europea, li interessa l'adhesió de Turquia?

—Tot depèn de quina Europa i de quina Turquia. La perspectiva d'adhesió és d'uns quinze anys, s'haurà de veure quina Europa hi haurà amb

la incorporació de Croàcia, potser Sèrbia, i com serà Turquia llavors. És molt agosarat dir-ho ara, però Europa hi té interès des de tres punts de vista: el mercat únic, que incorporaria 70 milions de persones, la seguretat i l'esta-

bilitat, en una zona fronterera molt dura, i el diàleg amb una altra cultura.

—Quins límits hauria de tenir la Unió Europea?

—Els límits de la UE són una cosa que ningú no s'ha preguntat seriosament, és un debat que no hem fet mai i que hauríem de fer. Es diu que és un conjunt de valors, i encara que ho pugui semblar, no és gaire eteri, així està escrit als tractats.

—Però ampliar contínuament la Unió no pot voler dir estirar-la i debilitar-la?

—Més països significa estructures polítiques més fortes, perquè, si no, és in-